

136

UCHWAŁA Nr 110 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 czerwca 1975 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie tworzenia zakładowego funduszu nagród w niektórych jednostkach gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 146 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1974 r. w sprawie tworzenia zakładowego funduszu nagród w niektórych jednostkach gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 23, poz. 135) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 dodaje się pkt 6, 7 i 8 w brzmieniu:
 - „6) w zakładach budżetowych prowadzących działalność gospodarczą, w miejskich służbach drogowych oraz w zarządach dróg i mostów — podległych Ministrowi Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska,

- 7) w jednostkach podległych do dnia 4 lipca 1975 r. wojewódzkim zarządom dróg lokalnych, w Zarządzie Ruchu Lotniczego i Lotnisk Komunikacyjnych oraz w zakładach kolejowej służby zdrowia — podległych Ministrowi Komunikacji,
- 8) w urzędach morskich — podległych Ministrowi Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej.”;
- 2) w § 2 pkt 1 dodaje się na końcu wyrazy: „i 6—8”;
- 3) w § 3 ust. 1 skreśla się pkt 2;
- 4) w załączniku skreśla się pkt 10 zatytułowany „Ministerstwo Obrony Narodowej”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie przy obliczaniu zakładowego funduszu nagród począwszy od nagród przypadających za rok 1975.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

137

UCHWAŁA Nr 114 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1975 r.

w sprawie organizacji służby weterynaryjnej podległej terenowym organom administracji państwowej.

W celu dostosowania organizacji służby weterynaryjnej do nowej struktury organizacyjnej terenowych organów administracji państwowej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Służba weterynaryjna podlega terenowym organom administracji państwowej jest organizowana w ramach wojewódzkich zakładów weterynarii.

2. Wojewódzki zakład weterynarii podlega województwu.

§ 2. 1. Wojewódzki zakład weterynarii działa na obszarze województwa.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach wojewódzki zakład weterynarii może wykonywać niektóre zadania na obszarze innych województw.

3. Zakres zadań wojewódzkiego zakładu weterynarii na obszarze innych województw określają w drodze porozumienia zainteresowani wojewodowie.

§ 3. W skład wojewódzkiego zakładu weterynarii mogą wchodzić w szczególności:

- 1) ośrodki specjalistyczne organizacji profilaktyki i leczenia weterynaryjnego oraz zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych,
- 2) państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt,
- 3) ekipy dezynfekcyjne,
- 4) weterynaryjne inspektoraty sanitarne (wojewódzki, rejonowe i zakładowe),
- 5) laboratoria weterynaryjne,
- 6) zakłady higieny weterynaryjnej w województwach: stołecznym warszawskim, białostockim, bydgoskim, gdańskim, gorzowskim, katowickim, kieleckim, koszalińskim, miejskim krakowskim, lubelskim, miejskim łódzkim, olsztyńskim, opolskim, poznańskim, rzeszowskim, szczecińskim, wrocławskim,
- 7) graniczni lekarze weterynarii w województwach: stołecznym warszawskim, białkopodlaskim, białostockim, bielskim, elbląskim, gorzowskim, jeleniogórskim, katowickim, koszalińskim, krośnieńskim, nowosądeckim, olsztyńskim, przemyskim, szczecińskim, wałbrzyskim, zielonogórskim.

§ 4. Wojewodowie na wniosek dyrektorów wojewódzkich zakładów weterynarii mogą w ramach tych zakładów tworzyć:

- 1) oddziały terenowe, grupując w nich w szczególności państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt, ekipy dezynfekcyjne i weterynaryjne inspektoraty sanitarne,
- 2) zakłady higieny weterynaryjnej i komórki granicznych lekarzy weterynarii w województwach nie wymienionych w § 3 pkt 6 i 7,
- 3) komórki organizacyjne inne niż wymienione w § 3.

§ 5. 1. Do zakresu działania wojewódzkiego zakładu weterynarii należy organizowanie i wykonywanie działalności w zakresie prewencji, profilaktyki, lecznictwa i ochrony weterynaryjnej zwierząt oraz sprawowanie nadzoru sanitarnego i sanitarno-weterynaryjnego nad środkami żywności pochodzenia zwierzęcego, a w szczególności:

- 1) zwalczanie chorób zwierzęcych,
- 2) organizowanie akcji o charakterze specjalnym,
- 3) organizowanie i wykonywanie opieki weterynaryjnej nad zwierzętami gospodarskimi w państwowych gospodarstwach rolnych, państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej, jednostkach organizacyjnych zrzeszonych w Centralnych Związkach Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych i Kółek Rolniczych oraz nad zwierzętami gospodarskimi w zespołach rolników indywidualnych, w zakresie określonym odrębnymi przepisami,
- 4) przeprowadzanie odkażania miejsc postojów i spędu zwierząt, środków transportu i innych obiektów,
- 5) wykonywanie nadzoru sanitarnego nad środkami żywności pochodzenia zwierzęcego oraz nadzoru sanitarno-weterynaryjnego nad tymi środkami przeznaczonymi na eksport,
- 6) przeprowadzanie badania zwierząt rzeźnych i mięsa,
- 7) wykonywanie zadań z zakresu nadzoru weterynaryjnego nad zwierzętami w obrocie i nad artykułami pochodzenia zwierzęcego oraz przeprowadzanie kontroli weterynaryjnej na stacjach granicznych (w portach morskich i lotniczych),
- 8) przeprowadzanie badań laboratoryjnych i innych badań rozpoznawczych oraz prowadzenie przez zakłady higieny weterynaryjnej badań w zakresie zagadnień weterynaryjnych ważnych dla danego terenu,
- 9) propagowanie weterynaryjnych akcji profilaktycznych, szerzenie oświaty sanitarno-weterynaryjnej.

2. Do zakresu działania wojewódzkich zakładów weterynarii mających komórki organizacyjne w miastach, w których mieszczą się wydziały weterynaryjne akademii rolniczych, zakłady Instytutu Weterynarii lub szkoły przygotowujące średni personel weterynaryjny, mogą być ponadto na ich wniosek włączone niektóre zadania związane ze szkoleniem lub doskonaleniem pracowników służby weterynaryjnej, studentów i uczniów.

§ 6. 1. Dyrektor wojewódzkiego zakładu weterynarii jest wojewódzkim lekarzem weterynarii.

2. Kierownik państwowego zakładu leczniczego dla zwierząt jest gminnym (miejskim) lekarzem weterynarii.

3. W jednostkach podziału administracyjnego stopnia podstawowego, w których nie ma państwowego zakładu leczniczego dla zwierząt, gminnym (miejskim) lekarzem weterynarii jest lekarz wyznaczony przez dyrektora wojewódzkiego zakładu weterynarii.

§ 7. 1. Wojewódzkie zakłady weterynarii są zakładami budżetowymi rozliczającymi się z budżetem terenowym, a oddziały terenowe tych zakładów oddziałami zakładów budżetowych.

2. Zasady wynagradzania oraz prawa i obowiązki pracowników wojewódzkich zakładów weterynarii regulują odrębne przepisy.

§ 8. 1. Wojewodowie na podstawie ogólnych zasad określonych przez Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska ustalą szczegółową organizację i zakres działania wojewódzkich zakładów weterynarii, uwzględniając zwłaszcza zadania gminnego (miejskiego) lekarza weterynarii.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, wojewodami oraz zarządami właściwych organizacji spółdzielczych określi zasady współpracy jednostek organizacyjnych prowadzących hodowlę zwierząt gospodarskich z wojewódzkimi zakładami weterynarii w zakresie sprawowania opieki weterynaryjnej nad tymi zwierzętami.

§ 9. Zaleca się Zarządom Centralnych Związków Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych oraz Kółek Rolniczych odpowiednie stosowanie przepisów niniejszej uchwały przez podległe im jednostki organizacyjne.

§ 10. Ilekroć w uchwale jest mowa o wojewodzie, należy przez to rozumieć również prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego.

§ 11. W uchwale nr 145 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1974 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zakładów weterynarii (Monitor Polski z 1974 r. Nr 23, poz. 134 i Dz. U. z 1974 r. Nr 47, poz. 286) § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dodatku funkcyjnego dla:

- a) dyrektorów wojewódzkich zakładów weterynarii zatrudnionych na stanowiskach wojewódzkich lekarzy weterynarii, wynagradzanych według zasad przewidzianych dla pracowników urzędów wojewódzkich od 2000 zł do 4000 zł miesięcznie,
- b) zastępców dyrektorów wojewódzkich zakładów weterynarii od 1500 zł do 3000 zł miesięcznie”.

§ 12. Traci moc uchwała nr 52 Rady Ministrów z dnia 1 marca 1956 r. w sprawie organizacji służby weterynaryjnej podległej prezydiom rad narodowych (Monitor Polski Nr 10, poz. 66).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz